

Návrh na sociální spot – Brýle

Představuji si celkem tři desetivteřinová videa zkomponovaná do jednoho klipu o třiceti vteřinách délky. Video amatérsky zachycená na mobilní telefon, jen tak jaksi mimochodem v situacích, kdy, vždy různá, skupinka dvou až pěti kamarádů, chlapci i dívky, ve věku 18 až 20 let (cílová skupina spotu) prochází ulicemi města se školními taškami na zádech, pravděpodobně cestou domů ze školy, a přitom jsou zachyceni ve své radosti jedním z aktérů na jeho osobní mobilní telefon, nutno říci, že velice nekvalitním způsobem, například co se držení kamery a stabilizace obrazu týče. Mnoho smíchu, mnoho zábavy, dobrá nálada všech účastníků – to je společných znak všech tří po sobě jdoucích videí, které jsou na první pohled zcela odlišné – různá roční období/část dne při natočení, různý počet lidí ve skupince, různé nářečí, záměrně různorodá kvalita videa způsobená rozdílností kvality mobilních telefonů respektive jejich integrovaných kamer a hlavně různé typy lidí, pro zachování dojmu autenticity a možnosti reflexe diváka do našich postav. Přesto žádná hrubá stylizace, vše je přirozené a autentické. Dobrá nálada, bezstarostnost a energie všech videí, která na diváka dočista sálá již po několika vteřinách trvání, ovšem náhle končí ve chvíli, kdy každá skupinka ve svém klipu náhle zpozoruje nějakou špatnost ve svém okolí (viz dále). V té chvíli se nálada videa rychle a akčně mění, kamera se přestává zajímat o naše studenty a koncentruje se právě na onu odehrávající se špatnost. A nyní přichází zásadní složka mého klipu – každá záporná postava (v každém dílčím klipu právě jedna) konající onu špatnost, na kterou upozorňuji má na sobě neprůhledné černé lyžařské brýle, které používají například zásahové jednotky pro dezorientaci zadržených zločinců (Viz foto v příloze). Tyto brýle, které postava nese a v žádném případě si je neuvědomuje, je na ně zvyklá, a chová se v nich naprosto přirozeně bez nejmenšího znatelného fyzického omezení, jako by vše viděla a žádné brýle na sobě neměla, jsou symbolem naprostého duševního omezení a z něj pramenícího nebezpečí, symbolem zaslepenosti sama sebou, symbolem dojmu nás mladých lidí, že tito lidé, chovající se tak záporně, musí být snad slepí. Pohled na člověka s těmito brýlemi je plný ponižujícího znechucení a schvalující jeho zaslouženou bezbrannost a trest, kterého se mu dostává. A o to mi jde. Tyto brýle, které na sobě osoba proti své vůli, a bez svého vědomí je nese, symbolizují neschopnost racionálně myslet, dorozumívat se, chovat se přirozeně, být dobrý. Jsou symbolem všeho špatného kolem nás - neprůhledné brýle, které lidem brání chovat se slušně a pokorně, občansky. Naši studenti proto začínají jednat, jdou k člověku, který reprezentuje onu špatnost, a brýle mu z hlavy sundávají, s jasným záměrem konání dobré věci, ale opět jen tak jaksi mimochodem. Po sundání těchto brýlí z očí onoho jedince se kamera soustředí na jeho tvář, která se začíná usmívat, která začíná být dobrou a milou. Osoba se začíná chovat občansky správně - sejmutím těchto brýlí tedy došlo k nápravě onoho člověka. A za nápravou stojí právě naše generace, která se nebála učinit něco pro dobro společnosti cestou byť symbolickou a mírovou, přesto velice akční a účinnou! Sundala totiž ony pomyslné černé brýle člověku, který to nutně potřeboval!

Setkáváme se ve spotu se třemi tzv. občanskými špatnostmi, každá představovaná jednou symbolickou osobou. Tři občanské špatnosti, tři jejich aktéři, tři části výsledného spotu.

Občanská špatnost číslo jedna: Skupinka přátel prochází kolem demonstrace mladých komunistů v centru jakéhosi města, protestující mají na sobě všechny atributy charakterizující mladé příznivce komunistů. Jedna z osob ve skupince jde náhle beze slov za člověkem s megafonem, pravděpodobně vůdcem demonstrace a sundává mu zezadu ony černé brýle (viz foto v příloze). Postava představující diváky odsouzeníhodného mladého komunistického radikála, aniž by zpozorovala jakoukoli změnu ve svém vnímání (opakuji, že ono sejmutí neprůhledných brýlí se děje jaksí přirozeně a mimochodem), náhle začíná po této změně, křičet antikomunistická hesla – stává se z něj slušný demokraticky smýšlející demonstrant, skanduje názory se kterými je moje generace schopna se ztotožnit - odsuzuje čtyři desetiletí komunistické nadvlády v naší zemi a varuje před možným návratem komunistů k moci. Ten samý člověk, který křičel ještě před několika sekundami prokomunistické demagogické věty. Polepšil se, protože se mu dostalo pomyslného světla. A to díky mé generaci, která byla aktivní, brýle mu bez vyzvání sundala a tím mu pomohla. *Střih.*

Následuje občanská špatnost číslo dva: Stejně tak jako onen mladý komunist, je zbaven neprůhledných brýlí, způsobujících myšlenkovou i skutečně fyzickou slepotu, i arogantní nevkusný a obtloustlý, asi čtyřicetiletý pražský taxikář vulgárně se hádající se svým slušným a pokorným asijským turistou-zákazníkem, který taxikářově, snad záměrně nestoudně špatně české angličtině nerozumí. I tento taxikář je zbaven svých neprůhledných brýlí, o kterých samozřejmě nemá ponětí, mladým studentem se školní brašnou na zádech, který se také jen tak mimochodem na chvíli odloučí od svých natáčejících se přátel – ti tím pádem začnou natáčet jeho počínání - a ukazuje taxikářovi světlo. Taxikář najednou slušnou angličtinou pokorně začíná mluvit se svým zákazníkem, začíná se chovat tak, jak se měl vlastně chovat od samého začátku. Vše tak, jako by ani nepostřehl, že mu někdo něco provedl s brýlemi na hlavě, které dosud bez svého vědomí nosil.

Špatnost číslo tři: Studenti procházejí opět se školními brašnami na zádech kolem poslanecké sněmovny a během svého radostného vzájemného natáčení se mívá herce představujícího politika (jeho stranická příslušnost není v žádném případě zmíněna, jedná se o obrazné ztvárnění) hovořícího se vší možnou arogancí do kamery jakéhosi televizního štábu před vchodem do poslanecké sněmovny notoricky známé arogantně prázdné fráze. Když mu jsou brýle sundány z očí, politik, stejně jako všichni před ním, se najednou usmějí a jejich chování se po prvotním promnutí si očí a jakémisi smyslovém přizpůsobení se novému pohledu na svět změní k lepšímu. Politik začíná mluvit od prvního slova pokorně a věcně. A právě za touto změnou, která je výsledkem přirozené demokratické aktivity stojí moje generace, která se politikovi nebála strhnout pomyslné brýle myšlenkové temnoty.

Moderní střih, celkové ztvárnění a zdůraznění hlavní myšlenky by spotu přidalo na atraktivitě s cílem zaujmout mladého diváka a přesvědčit jej, že občanská aktivita je pro správné fungování ve společnosti nevyhnutelná. A navíc přináší velké výhody.

Případný návrh na slogan:

Ukaž jim světlo, než oslepí i tebe.

Ukaž jim světlo. Nikdo jiný to za tebe neudělá.

Pro ilustraci přikládám fotografie zločince v neprůhledných brýlích, které jsou hlavním motivem mého prvního návrhu.

